

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
لَّا تَشْعُرُونَ

Aziz Mü'minler!

Bugün Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ilanının 36'ncı kuruluş yıl dönümüdür. Bu önemli tarihi doğru anlayabilmek için Kıbrıs'ın tarihini bilmek gerekir. Gelin Kıbrıs'ın tarihine kısaca bir göz atalım ve bugünlere nasıl geldiğini yeniden hatırlayalım.

Kıbrıs, coğrafi konumu nedeniyle tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yaptı. Hz. Osman'ın halifeliği döneminde yapılan ve Hala Sultan, Ebû Zer el-Gıfârî, Ebü'd-Derdâ gibi birçok sahâbîlerin de katıldığı 648-649 yılında düzenlenen Kıbrıs Seferi ile İslam'la tanışan Kıbrıs, 1571'de Osmanlı İmparatorluğu Hâkimiyetine girdi ve 1878'e kadar Türkler tarafından yönetildi. Osmanlı imparatorluğu I. Dünya Savaşına katılınca Kıbrıs, İngilizler tarafından ilhak edildi. 1955'te Kıbrıslı Rumlar, Yunanistan ile işbirliği içerisinde ENOSİS hedefi doğrultusunda silahlı mücadele kampanyası başlattılar. Kıbrıslı Türkler bunu şiddetle reddetti.

1960 yılına gelindiğinde Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumların ortaklığı esasında iki uluslu bir devlet olarak Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Ancak iki toplum arasında çeşitli konulardaki anlaşmazlıklar çözülemedi ve 1963 yılında çıkan olaylarda birçok Kıbrıslı Türk hayatını kaybetti. Kıbrıslı Rumlar silah zoruyla 1960 Ortaklık Cumhuriyetinin neredeyse tüm organlarından Kıbrıslı Türkleri dışladı.

Kıymetli Kardeşlerim!

Mart 1964'de Kıbrıslı Türkler Ada yüz ölçümünün sadece %3'üne sığınmak zorunda kaldılar. Rum saldırılarından kurtulup hayatta kalmayı başarabilen Kıbrıslı Türkler için 1963 ve 1974 arasındaki dönem yoksulluk, korku ve güvensizlik dönemi oldu.

15 Temmuz 1974'te Rum- Yunan ikilisi Kıbrıs'ta ENOSİS'i yani adanın tümünü almak ve Yunanistan'a bağlamak için darbe gerçekleştirdi. Ada'da daha fazla kan dökülmesinden endişe duyan Türkiye, 1960 Garanti Anlaşması gereğince 20 Temmuz 1974'te Kıbrıs'a askeri müdahalede bulunmak zorunda kaldı. Türkiye'nin bu yerinde ve zamanında müdahalesi Ada'da daha fazla şiddet ve can kaybına engel olmakla kalmamış aynı zamanda Ada'nın Yunanistan'a ilhak edilmesini de engellemiştir.

Aziz Kardeşlerim!

2 Ağustos 1975'te yapılan Nüfus Mübadelesi Anlaşmasıyla BM'nin de yardımı ile güneydeki Kıbrıslı Türkler kuzeye, Kuzeydeki Kıbrıslı Rumlar

ise güneye aktarıldı. 15 Kasım 1983'e gelindiğinde ise **KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ** Kurucu Meclisi oybirliğiyle Bağımsızlık Deklarasyonunu kabul etti. Böylece tam 36 yıl önce bugün **KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ** kurulmuş ve dünyaya ilan edilmiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Görüleceği üzere **KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ** Türk mücahidinin, şehitlerin, gazilerin ayrıca, Taşkent, Atlılar-Muratağa-Sandallar'da ve birçok yerde vatanı, milleti ve dini uğrunda toplu bir şekilde katledilenlerin mücadelesi üzerine kurulmuştur.

Bizler özgürlük ve bağımsızlığımızı bu vatan için, canlarını bir gül bahçesine girercesine feda eden şehitlerimize, belki de şu an yanımızda aynı safta durduğumuz kahraman gazilerimize borçluyuz. Rabbim onlara sağlık ve sıhhat versin. Vefat eden gazilerimize rahmet eylesin.

Özgürlüğün ve bağımsızlığın ne anlama geldiğini anlamak için dünyanın farklı bölgelerinde zulüm altında inim inim inleyen, özgürlük mücadelesi veren biçarelerin durumlarına bakmak yeterlidir. Mesela; bir Filistinlinin, bir Suriyelinin, bir Libyalının, bir Afganistanlının, bir Keşmirlinin, bir Karabağlının durumlarını düşünelim. Bizler ise Yeşilirmak' tan Dipkarpaz' a ülkemizin her karesini özgür bir şekilde dolaşabiliyoruz.

Muhterem Mü'minler!

Atalarımızın zor şartlar altında kurduğu bu ülkeyi hayatın her alanında, bilimin her dalında çağdaş ve uygar devletler seviyesinin üzerine çıkarmak temel hedef ve görevimiz olmalıdır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 36. Yılına kutlar, bu vatanın hürriyet ve bağımsızlığı için mücadele eden devlet büyüklerimize, Millî Mücadele Liderimiz Dr. Fazıl Küçük'e, kurucu Cumhurbaşkanımız Rauf Raif Denktaş'a ve dava arkadaşlarına, şehitlerimize ve ebediyete irtihal eden tüm gazilerimize Yüce Allah'tan rahmet ve mağfiret dileriz, Ruhları şad, makamları cennet olsun.

Hutbemin başında okumuş olduğum ayeti kerime meali ile hutbemi bitiriyorum. **“Allah yolunda öldürülenlere (şehitlere) ölümler demeyin. Bilakis onlar diridirler, lakin siz onu anlayamazsınız.”**¹

Rabbim Milletimizi, hürriyetimizi, bağımsızlığımızı ve zor şartlar altında kurduğumuz Devletimizi kıyamete kadar daim eylesin.

¹ Bakara Suresi Ayet 154